

Liceul „Nicolae Bălcescu“

— Pitești —

VLĂDITE

Nr. 8. August 1969

Cuprinsul :

Alte mîini — aceeași torță ...;
„Mlădițe“
Gata pentru apărarea patriei;
Prof. Constantin Fulgeanu
Gîncouri la plecarea în tabără;
T. V
Intîi;
Călin Vlasie
Iubesc aceste locuri;
Călin Vlasie
Patrie;
Ioan Cristian
Cîntare patriei;
Mihail Andreescu
Floare de August;
Bogdan Udrișteanu
Partidului;
C. Paltin
Sub steagul roșu;
Bogdan Udrișteanu
După 35 de ani;
I. Constantinescu
Slavă ție!;
Gheorghe Pantazescu
Fîntîna — la 103 ani;
I. Constantinescu
Țării mele;
Bogdan Udrișteanu
Țării mele;
Constantin Vărășcanu
Curge Argeșul la vale;
Constantin Vărășcanu
Găvana ieri, Găvana azi,
Găvana ...;
Constantin Vărășcanu
De la „Argeș 1“ la „Argeș 5“;
Prof. Florin Anghel —
Traian Ulmeanu
„Argeș 3“ preia ștafeta;
Prof. Florin Anghel
Fruntașii noștri la finele anu-
lui școlar
Un stert de veac de la Eliberare;
Cornel Constantinescu
Aritmografi;
Cornel Constantinescu

Colectivul de redacție :

CĂLIN VLASIE clasa a X-a A

CONSTANTIN VĂRAȘCANU, clasa
a XI-a B — secretar de redacție

Profesor MARIN BĂDESCU — redac-
tor șef

Profesor CONSTANTIN FULGEANU
— secretar general de redacție

Prezentarea grafică și tehnoredactarea :
ANDREIANU GHEORGHE

Alte mîini - aceeași torță...

Noi, elevii actualelor serii
ale liceului, ne putem socoti o
generație privilegiată, fiindcă
am participat la două mari e-
venimente din viața școlii
noastre : sărbătorirea centen-
arului și cea dea 25-a aniversa-
re a Eliberării patriei.

Ne sînt încă vii în minte
cuvintele de îndemn exprima-
te de foști absolvenți ai liceu-
lui, îndemnuri așternute în
coloanele primului număr al
„Mlădițelor“ care apărea acum
trei ani.

Ținem minte că munca ne-
obosită depusă de educatorii
școlii — generație după gene-
rație — a fost asemuită cu o
torță care a luminat cărările
vieții a mii de tineri.

Ne amintim cu cîtă gratitu-
dine au vorbit foștii absol-
venți ai liceului despre străda-
nia profesorilor școlii de a-și
dăruia energia, cunoștințele și
căldura inimii — în așa fel ca
torța de lumină să ardă cît
mai vie, pînă la incandescență.

Am reținut însă că anii cei
mai rodnici ai școlii au fost
anii de după eliberare — de
acum un pătrar de veac.

Tabloul împlinirilor în acest
răstimp arată că în douăzeci
și cinci de ani noi am stăbătut
— într-un ritm trepidant o în-
tre-gă perioadă istorică.

Ceea ce apărea ca simple
vise, ca niște himere, genera-
țiilor mai vîrstnice, ne-a fost

dat să le trăim aieva.

În primul rând porțile școlii au fost larg deschise tuturor filiilor oamenilor muncii, acei ce făuresc istoria țării și luminează destinele patriei. Numărul elevilor a crescut — în această perioadă — de aproape cinci ori. Au fost create condiții materiale pentru sute de copii care primesc masă sau sînt cazați în internatul școlii.

A crescut dotarea școlii cu noi materiale didactice la bibliotecă și laboratoare, au fost mai bine înzestrate și s-au creat condiții pentru dezvoltarea activității sportive în școala noastră, funcționînd și o secție sportivă.

Sîntem generația care n-am știut ce înseamnă povara taxelor școlare și care am primit cărțile în dar din partea Partidului și Statului.

Rezultatele obținute de tinerii absolvenți ai școlii noastre în ultimul pătrat de veac sînt o mărturie arecunoștinței lor față de condițiile minunate de muncă și de viață, create de orînduirea noastră. Nu există loc de muncă și trepte pe ierarhia valorilor socialiste unde să nu fie înscrise și un nume de absolvent al liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești.

Ingineri de reputație republicană și internațională, matematicieni consacrați, medici cu rezultate cunoscute dincolo de granițele țării, profesori de o înaltă calificare, economiști, sportivi renumiți, compozitori îndrăgiți — și numărul lor este impresionant — și-au făcut ucenicia la școala noastră.

În ultimul sfert de veac — generațiile de absolvenți, au reînnoțit firul glorioaselor tradiții ale școlii.

Noi — actualii elevi ai școlii — sîntem conștienți că nimic din toate cîte s-au împlinit nu ar fi fost cu puțință fără lupta și jertfele comuniștilor. De aceea ne vom strădui ca, la rîndul nostru, să fim demni de prețuirea ce ni se arată, muncind cu spor pentru a răspunde cu cinste chemării patriei.

Cu prilejul celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei — alături de toți oameni muncii și noi cărturarii — ne aducem prinosul de recunoștință celui care, cu înțelepciune și dîrzenie, în acel fierbinte august — a pus temelie de granit a țării — Partidul Comunist Român.

„MLĂDIȚE”

Gata pentru apărarea patriei

Politica științifică, marxist-leninistă, a Partidului Comunist Român, măsurile de perfecționare neconținută a vieții sociale au dat posibilitatea întregului nostru popor să-și afirme deplin capacitățile sale creatoare.

În cadrul acestor măsuri Partidul acordă o atenție deosebită educării tineretului, viitorul națiunii noastre socialiste.

Cu prilejul plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 29 noiembrie — 1 decembrie 1967 Uniunea Tineretului Comunist a investit cu noi răspunderi potrivit cerințelor societății contemporane, perspectivelor României socialiste. Între altele, Uniunii Tineretului Comunist i s-a dat sarcina de a organiza și conduce activitatea de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, activitate care conferă muncii cu tineretul un conținut educativ ridicat, un caracter mai concret, variat și strîns legat de preocupările sale.

Apărarea patriei, a cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor este îndatorirea supremă a tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România.

Pregătirea tineretului pentru apărarea patriei are o importanță deosebită. Această activitate se adaugă ansamblului de măsuri luate de Partid, destinate a asigura formarea multilaterală a tineretului, educarea lui în spiritul preluării tradițiilor glorioase de luptă și

de muncă ale poporului român, al patriotismului fierbinte, astfel încît noua generație să fie capabilă să apere, la nevoie, cuceririle revoluționare ale poporului, independența și suveranitatea țării, integritatea sa teritorială, țelurile socialismului și ale păcii.

Pregătirea tineretului pentru apărarea patriei are o importanță și mai mare în condițiile în care imperialismul constituie

un pericol permanent pentru pace și securitatea popoarelor. De aceea întărirea capacității de apărare a țării, adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a putea da riposta cuvenită oricărui agresor reprezintă o sarcină primordială a statului nostru socialist.

În conformitate cu instrucțiunile Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și pe baza legii privind pregătirea

tineretului pentru apărarea patriei, adoptată de Marea Adunare Națională în 1968, în liceul „Nicolae Bălcescu” din Pitești s-a organizat un centru de pregătire a elevilor.

În cadrul ședințelor de pregătire elevii și-au însușit cunoștințe.

Calificativul foarte bine obținut de elevii liceului nostru la tragerile cu armamentul de infanterie arată seriozitatea cu care s-au pregătit, înaltul spirit de răspundere al unor detașamente (ca acelea al claselor a XI-a A, B, C, D, a XII-a A, B, C, E, F) și al unor comandanți al acestora ca: Ruse Ion, Grăduș Traian, Vorovenci Ion, Delculescu Nicolae, Alexandru Ion, Cojocaru Nicolae, Constantin Aurelian, Vlădorescu Cornel etc.

Rezultatele bune la învățătură, succesele deosebite obținute de elevii liceului nostru la pregătirea pentru apărarea patriei arată că ei muncesc temeinic pentru a deveni miile

cetățeni vrednici, animați de un fierbinte și înalt patriotism.

În condițiile de astăzi, când socialismul se afirmă în România cu tot mai multă forță, ca bun al întregului popor, bun care merită să fie apărat, chiar cu prețul vieții, de către fiecare cetățean al patriei noastre, elevii și comandanții Centrului de pregătire pentru apărarea patriei de pe lângă liceul „Nicolae Bălcescu”, cu prilejul celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și a celei de-a 25-a aniversări a Eliberării Patriei facem legământ în fața Partidului și poporului că ne vom pregăti în așa fel încât să fim oricând gata să apărăm marile cuceriri revoluționare înfăptuite de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în anii luminoși ai construcției socialiste. Ne vom pregăti temeinic și în viitor, ne vom însuși cunoștințele și deprinderile militare pentru a apăra „în primul rând munca pașnică a minuna-

tului nostru popor, dornic să-și făurească în pace destinul așa cum îl vrea el, să edifice societatea socialistă, să înlăunuiască ideile socialismului în ceea ce au ele mai bun, pentru a asigura omului fericire și bunăstare, posibilitatea de a se bucura de tot ceea ce omenirea a creat mai valoros” (Nicolae Ceaușescu).

Vom dovedi, cu jertfa vieții noastre — dacă va fi nevoie — că sintem fii devotați ai poporului român, că sintem gata să facem totul pentru a servi cauza socialismului, cauza poporului nostru.

Profesor
Constantin Fulgeanu,
comandantul centrului
de pregătire
pentru apărarea
patriei de pe lângă
liceul „N. Bălcescu”
Pitești.

De curind un grup compus din elevi dintre cei mai buni ai claselor a XI-a și a XII-a au plecat într-o tabără de instruire militară pentru a deveni comandanți de grupe în clasele din care fac parte.

Unii dintre aceștia au fost selecționați de către tovarășii diriginți, alții s-au oferit singur. Printre aceștia din urmă mă număr și eu și acest lucru se datorește mai multor cauze:

Tatăl meu a fost copil de trupă și a activat în cadrul armatei la fanfara de la vârsta de 12 ani până la 50 de ani când a ieșit la pensie. În timpul războiului antihitlerist a fost cu fanfara în Ungaria și Cehoslovacia, aceasta având rolul de a îmbărbăta ostașii la luptă.

Un frate mai mare al meu a învățat doi ani la liceul „N. Bălcescu”, apoi preluând tradiția tatălui meu, a urmat liceul militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza pe care l-a absolvit, iar acum este în anul al III-lea al școlii de ofițeri din Sibiu.

Pentru acest lucru și eu vreau să am o pregătire militară mai avansată.

Această pregătire are o mare importanță teoretică și practică. Bogățiile și frumusețile țării

Gînduri la plecarea în tabără

noastre au stîrnit mereu invidia și lăcomia altora.

Veacuri de-a rîndul, poporul nostru a luptat pentru apărarea libertății naționale și pentru cucerirea independenței stat.

Ne sînt bine cunoscute paginile de eroism săvîrșite de românii pentru a-și apăra țara, care le era atît de scumpă, cu prețul vieții lor.

Cunoaștem de la istorie faptele mărețe ale lui Mircea, Ștefan, Mihai Viteazul etc.

Știm de asemenea de la limba română că oameni din popor „Purtînd opinci, suman, țări — Și cușma pe-o ureche” ca Peneș Curcanul și tovarășii săi ș.a. au cucerit independența cu prețul vieții multora din ei. În luptele de apărarea Moldovei, ultimul petec de pămînt neocupat de nemți armata română a învins la Mărășești, Mărășești și Oituz o armată cu mult superioară din punct de vedere al numărului și al tehnicii. Dar cel mai mare eveniment al poporului nostru îl constituie insurecția armată din 23 August 1944 și eliberarea patriei de sub jugul fascist care a apăsător pe umerii țării noastre, ducînd-o într-o stare jalnică.

În această luptă un rol de seamă în obținerea victoriei l-au avut gărzile muncitorești și detașamentele patriotice, or-

ganizate și conduse de P.C.R.

Toate aceste victorii se datorează dragostei neîmormurite față de patrie a poporului nostru.

Eliberarea a dat posibilitatea refacerii economiei țării și păsări ei pe un drum nou, al socialismului.

Socialismul a adus schimbări radicale în viața politică, economică și culturală a țării. Datorită planurilor de stat, economia s-a dezvoltat într-un ritm vertiginos. Industria a cunoscut o dezvoltare rapidă și uriașă fiind construite multe fabrici și uzine, uriașe combinate etc., agricultura a fost cooperativizată, iar de curind învățămîntul de zece ani s-a generalizat, fiind construite sute de școli în care învață mii de elevi.

Reînființarea gărzilor muncitorești și înființarea detașamentelor de tineri se înscriu în cadrul măsurilor luate de P.C.R. pentru apărarea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Noi, elevii, vom participa cu însuflețire la orele de instruire militară; răspunzînd chemării P.C.R. ca să fim gata, așa cum zice poetul, „Cînd e greu, Cînd patria s-o apărăm ne cheamă”.

T. V.

Intui

Intui,
oamenii au învățat să suferă
Apoi au învățat să lupte
și să moară.
Mai pe urmă
ai venit tu,
LIBERTATE
și oamenii
n-au mai suferit
n-au mai luptat
n-au mai murit —
au învățat să trăiască.

VASILE CĂLIN,
Clasa a X-a

Iubesc aceste locuri

Iubesc aceste locuri
cu același copaci
care și-au plins galbenul
pe cărări,
cu același soare aurit
care și-a spart dinții
de muchia orizontului,
cu același glas răgușit
al tălăngilor,
cu același amurg...
Iubesc aceste locuri
pe care stă scris
libertate.

VASILE CĂLIN,
clasa a X-a

Patrie

Te cunosc în toate:
În miinile bătorite ale țaranului
Și în cele minjite de unsoare ale strungarului;

În miile de cartiere noi
Care-ți zîmbesc în fiecare dimineață,
Fiindcă există prin tine;
În mîinile grijului ale medicului
Aplecat asupra copilor tăi;
În spicele coapte care vor deveni pline,
În glasul cald al învățătoarei
Care rostește școlarilor numele tău,
În motoarele turbinelor care-ți dau milioane le kilowați;

În Ștefan, în Mircea, în Mihai Viteazul
Și în tinerii de la Bumbesti-Livezeni;
În părul bălai al fetelor
Învîrtind hora pe pămîntul tău;
În tot ce-a fost, ce este și va fi
Ești tu!

IOAN CRISTIAN
absolvent

Cîntare patriei

Nu mă pricep să scriu în versuri,
Nu pot ca să te cînt cum mult aș vrea.
O țara mea, cu cristaline riuri,
Izvoare repezi, mare de mărgean!

Ești tinără, o țara mea, și totuși veche
Și ceas de ceas mereu întinerești!
Îți pui noi flori în păr, după ureche
Construcții noi cu care te mîndrești!

Tu construiești pe văi hidrocentrale,
Lumini din apă oamenilor dai,
Iar sus pe deal vîd coșuri de furnale.
E semnul fericirii și-al bunului lor trai.

Nu mă pricep să leg cuvinte,
Așa cum aș dori să fac acum
Ca să te cînt, o, țara mea iubită.
S-arăt al fericirii tale drum!

ANDREESCU M. MIHAIL,
clasa a XII-a B

Floare de august

Atunci în Augustul cu soare,
S-a împlinit un vis de ani dorit
De-atunci în țară s-a-nălțat o floare
Și a crescut pe locul ieri rodit.

Petale mici, stropite-n singe
Ce-a curs atunci în Două-ș-trei
Au arătat dorința de-a învinge
A celor buni, cu suflete de lei,

Dacă atunci s-au prăbușit eroi
Și lacrimi s-au prelins pe-obraz
A fost pentru ca azi să plutim noi,
Pe-o mare lină fără de talaz.

Floarea ce-a crescut e sfântă,
E mlădiaoasă ca un lid,
E floarea libertății ce încintă
Sădită-n luptă de partid.

UDRIȘTEANU BOGDAN
clasa a XI-a B

Partidului

Mi-ai dăruit în ani atîta bucurie,
Încît din ea virtute mi-am durat.
Tu mi-ai sădit în suflet deplină armonie,
Să-nvăț să-mi apăr glia și cugetul curat.

Mi-ai spus cu glasul blînd, ce lucruri să-ndrăgesc,
Cum să alung furtuna, seninul să răzbată,
Ce adevăruri sfinte cu fapta să slujesc,
La poarta cărei inimi iubirea mea să bată.

Cum să găsesc izvorul ca setea să-mi alunge,
Să nu tinjesc zadarnic și dorul să-mplinesc,
Ce visuri să-mi aleg, în tolbă a le strînge.
Cu munca mea, cu viața aș vrea să-ți mulțumesc.

C. PALTIN

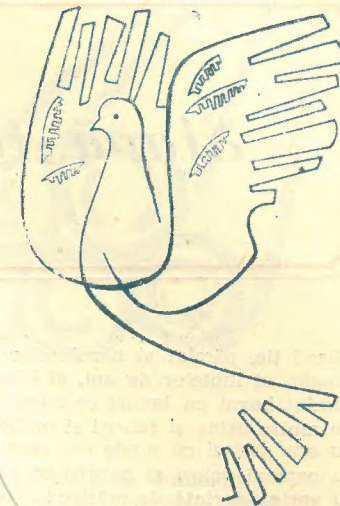
Sub steagul roșu

Sub roșul steag s-au ridicat străbunii,
Și steagul a trecut prin plumbi și foc
Purtat în miini de fier de cei mai buni
Feciori ce s-au născut pe acest loc.

Sub roșul steag s-a ridicat poporul,
În anii de durere, foamete și jale
Cînd mina slabă-a ridicat toporul
Și viața și-a pornit o altă cale.

Sub roșul steag azi cîntă muncitorii,
În dimineți sus pe schele, tare
Sau jos lingă furnale, topitorii,
Zorii, victoriei mărețe, proletare.

UDRIȘTEANU BOGDAN
clasa a XI-a B

După 35 de ani

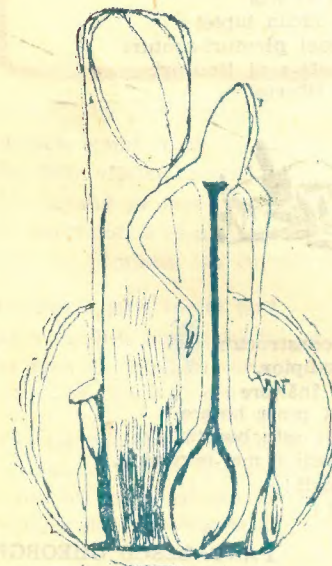
Din mustul stors în teascul tinereții
azi degustăm un șir de amintiri,
în crma-n care alte pritociri
cristalizează vinurile vieții.

Era atîta de spumos nectarul
ce ne-mbăta adeseori avîntul;
noi îl sorbem precum avid pămîntul
în roua nopții își stîngea pojarul

Din viața veche mugurii cei proaspeți
prind vlagă cu mireasmă nouă,
sub norii răscolirilor ce plouă
acest cencalu primitor de oaspeți.

Că-n universul veșnic în mișcare
trec toamnele cu tîmple de rugină
și-n urma lor grăbite au să vină
noițele de primăveri sprintare.

I. CONSTANTINESCU
fost elev al liceului

Slavă ție !

Slavă ție, pământ al năzuințelor și împlinirilor,
Leagăn al luptelor de ani, al biruințelor,
Pământ bogat cu lanuri ce aurul leagănă-n soare,
Cu multe uzine și fabrici și multe saline
Cu ape gzlobii cu sonde din care țîșnește metanul,
Cu oameni voioși și harnici în pieptul cărora cîntă elanul
Cu apriga dorință de mărire !

Slavă ție, ținut al fericirii și dreptății,
Izbindite în apriga luptă a strămoșilor tăi,
În frunte cu legendarul-Menumorut-eroul,
Ce-n lupte pe cîmp întins a căzut
La margini de ape, cîntat între Șomeș și Crișuri
Și plîns totodată de oameni, ce pe a lor piepturi
Aveau scris cu sînge : Slăvire !

Slăviți, cîntați pe cei ce-odată la Bobilna
S-au ridicat și, înarmați, cerut-au drepturile lor,
O alianță împotriva celor oropsiți, a tuturor.
Izbind în nobili și dușmani ce încheiat-au la Capilna
O alianță împotriva celor oropsiți, a tuturor
Cîntați pe Anton cel Mare din Deus,
Și pe Românul din Florești și pe Ioan din vechiul Cluj.
Cei ce-au murit cerînd dreptate !

Cîntați pe comandantul țăranilor — Doja,
Pe fratele său și pe cei ce odată cu ei
Au fost nimiciți fără milă, deși se știa
Că în curînd iar va fi purtată făclia luptei
De-aceiași brațe tari, de-aceiași piepturi-scuturi
Din toată Transilvania, din toate-a ei ținuturi,
Dorînd o țară nouă, o țară-n libertate !

Purtați o clipă de tăcere în fiecare an,
Făcînd bilanțul luptelor lui Horia, Cloșca și Crișan !
Gîndiți-vă la singele vărsat de cei mai buni viteji,
S-avem pe hartă astăzi : Oradea, Timiș, Dej,
Călan și Hunedoara, Arad și Tîrgu-Mureș
Și peste tot și peste toate oameni noi, în mare iureș
Spre piscurile-nalte-ale slăvirii !

Tu, tineret al țării, tu, viitor constructor,
Tu, omul de știință, de artă, sculptor,
Și toți acei ce azi duceți spre înălțare
Frumoasa noastră țară și mult peste hotare,
S-o faceți cunoscută, căci mult este bogată;
S-o apărați, s-o creșteți, s-o faceți și mai minunată.
Să dați friu liber frăției și iubirii !
Spre culmile înalte-ale slăvirii !

PANTAZESCU GHEORGHE
absolvent

Fîntîna

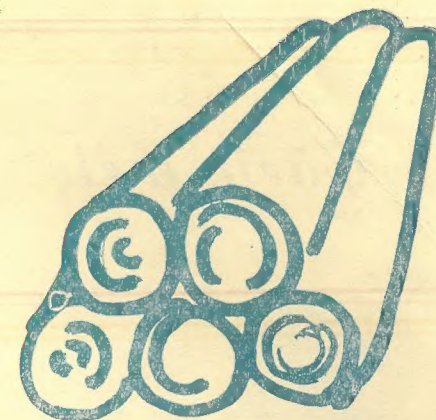
— la 103 ani. —

Zidită la răscrucea de vînturi și-ntunerice
Ți-ai adăpat drumeții un secol de lumină.
Spre tine, azi, fîntînă, eu, inima-mi desferec
punînd o jerbă caldă pe cumpăna blajină.

În anii frînți de trudă, cînd freună pămîntul
în clocote de beza și lacrimi reci prin sate,
tu, ne turnai din ciuturi în pumnii mici cuvîntul,
să saturem nesațiul ogoarelor uscate.

Stăm aplecat pe ghizduri și scormoneam cu ochii
în unda cristalină să-mi oglindesc trecutul,
Și-n piatra fără unghiuri, citeam necunoscutul
atîtor pagini negre din cartea mării Dochii

Cotrobăiam adîncul tăcerilor de stele
și ascultm în șoaptă cum murmura izvorul ;
vedem crescînd efluvii, ce inundau poporul,
copii al îndurării și zbaterilor grele.

Izvoarele-ți curate ca bura dimineții
Stropindu-se cărarea și-obstacolele vieții,
icniră prin miracol din fostele unghere
o floare roditoare, pe-ogorul noli ere.

Spre tine azi, fîntînă, din adîncimi vibrează
cohorte pelerine din depărtări de leghe
venite să-ngenuche sub cumpăna de veghe,
zidire-ncununată-n aura de amiază.

I. CONSTANTINESCU,
fost elev al liceului

Țării mele

Țară iubită, țară străbună,
Bunică, mamă bună,
Eu, tînr vlăstar înverzît,
Din poemul pe care l-ai hrănit,
A tale visuri o să-nfăptuiesc
Căci cu pămîntul tău eu mă mîndresc.

Frumoasă țară, iubită țară,
Aș vrea să-ți cînt pămîntul ce se ară.
Aș vrea să merg cu păsările-n zboi
Ș-apoi să cînt cu ele-n cor

Tot cel nou și ce e vechi :
Talanga ce răsună în urechi
Acolo sus în munți sau jos la șes
În lung și-n lat oriunde ai de mers

Păduri, cîmpii, livezi,
Munți, riuri au ape limpezi
Ți se aștern în cale
Ca un buchet măreț de cale

Dar mai presus de tot eu ți cînt filii
Ce s-au născut sub un nou soare
Cu fețele scăldate de bucurie mare
Ei te slăvesc,
Pe tine, țară, te iubesc.

UDRIȘTEANU BOGDAN,
clasa a XI-a B

Țării mele

(variantă la poezia „Țării mele” de Udrișteanu Bogdan)

Țară iubită și străbună,
Buncă blîndă, mamă bună,
Eu sînt un tînar vlăstar înverzit
Din pomul pe care tu l-ai hrănit!

Frumoasă țară, iubită țară,
Aș vrea să-ți cînt pămîntul — comoară
Cu grînele de aur de pe-ogor
Și-al aurului negru scump izvor.

Aș vrea să merg cu păsările-n zbor
Și să te cînt cu ele într-un cor.
În munții tăi înalți să cînt cu jale,
O doină, să stea păsările-n cale.

Și ca haiducii vremurilor vechi
Să cînt un cîntec plăcut la urechi,
Ecoul puternic să răsune
Ca și în vremile străbune.

Apoi în zbor avîntat să străbat
Pămîntul strămoșesc în lung și-n lat,
Să trec peste munți înalți, văi adînci,
Ca vulturul semeț să trec stînci.

Și-n sate frumoase și bogate
Să cînt doina vieții — mbeșugate,
Iar vîntu-aș vrea să-mi poarte cîntul
Și să-ți străbată tot pămîntul.

Dar mai presus vreau să cînt fiii tăi,
Urmașii celor ce în Două-ș-trei
Cu arma-n mîini viața au schimbat-o
Și fericirea, țară, ți-au redat-o!

VĂRĂȘCANU CONSTANTIN,
clasa a XI-a B

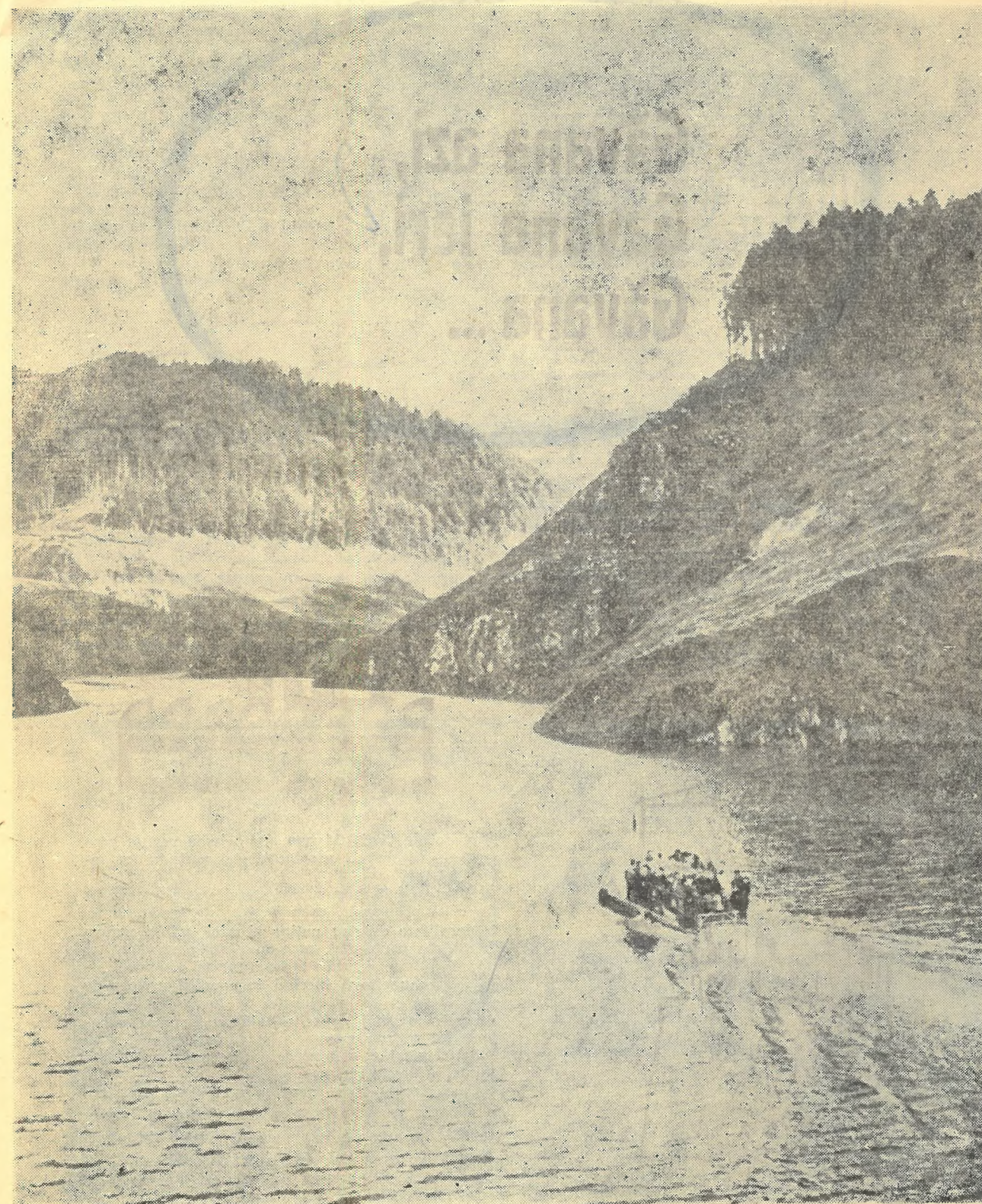
Curge Argeșul la vale

Curge Argeșul la vale,
Oprindu-se-n a lui cale
În lacul de-acumulare
Al marii hidrocentrale.
Cade Argeșu-n turbină,
Ca să dea țării lumină,
Ca să ducă orișicui
Curentul Argeșului.
Din turbină, mai agale,

Curge mindrul riu la vale
Și se-oprește-n calea lui
La barajul Oeștiului.
Și iar curge, iar se-oprește,
Puțin se mai odihnește
În lacuri de-acumulare
Ale noilor centrale.

VĂRĂȘCANU CONSTANTIN
clasa a XI-a B

Lacul de acumulare al hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej de pe Argeș

Găvana azi, Găvana ieri, Găvana ...

Găvana: iată numele unui cartier despre care s-a spus prea puțin și despre care sînt multe de scris.

Așezată spre extremitatea nordică a orașului Pitești, scăldată în partea estică de riul Argeș, în partea vestică fiind străjuită de dealuri, străbătută de șoseaua principală care leagă Piteștiul cu Rimnicu-Vilcea și Curtea de Argeș și de calea ferată care o pune în legătură cu diferite localități

și orașe ale țării, Găvana are o bună poziție geografică, favorabilă amplasării întreprinderilor industriale.

Înainte de 23 August 1944 străzile sale, cu excepția celei principale, erau nepietruite, neiluminate, în localitate existau puține și mici unități pentru deservirea populației, care aparțineau negustorilor.

În localitate existau cîteva fabrici conduse de patroni, muncitorii lucrînd în condiții grele, de exploatare și asuprire, ziua de lucru fiind de 10 ore și chiar mai multe, utilajul rudimentar în majoritatea cazurilor munca făcîndu-se manual.

Astfel existau o fabrică textilă, una de încălțăminte, o tăbăcărie.

Calea ferată, care trece prin Găvana, avea aici o singură ramificație, cea care ducea la fabrica textilă. Pe această linie secundară mult timp nu a existat o locomotivă sau o mașină Diessel, încît vagoanele erau trase de boi și împinse de oameni.

Găvana avea un număr relativ mic de locuitori. Existau cîmpii și mlaștini fără nici o întrebuințare.

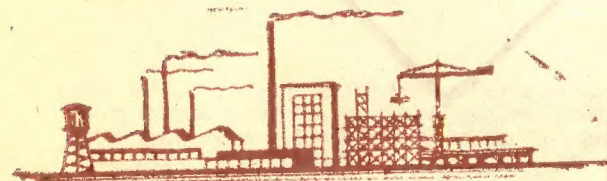
Majoritatea locuitorilor se ocupau cu tăbăcitul și prelucrarea pieilor, lucrînd în fabricile patronilor sau în atelierele lor proprii.

După eliberare, Găvana a devenit centrul unor mari schimbări, legate de dezvoltarea socialistă a întregii țări, începînd cu dezvoltarea întreprinderilor industriale, comerciale, a instituțiilor de cultură etc. și terminînd cu buna gospodărire a localității.

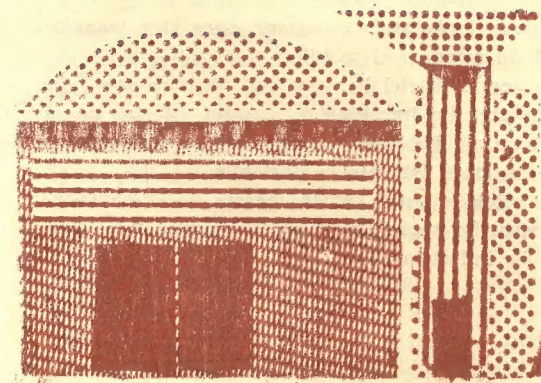
Ani de-a rîndul în Găvana s-a construit, se construiește și acum și se va mai construi încă...

Industria a cunoscut în Găvana o dezvoltare rapidă și uriașă.

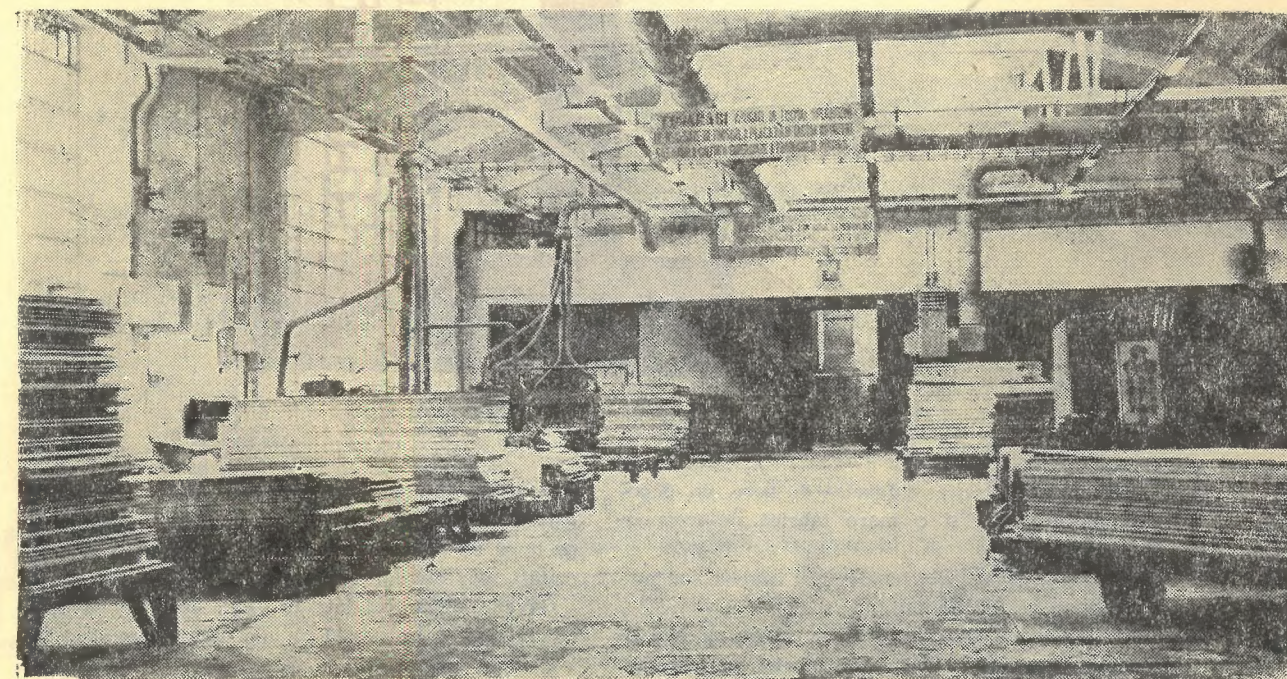
Fabricile vechi au fost mărite și înzestrate cu utilaj modern iar în locurile altădată pustii au apărut noi și mari întreprinderi industriale, iar altele sînt în construcție.

Astfel fabrica „Textila” a fost mărită, modernizată, fiind construite noi secții, o nouă filatură și un castel de apă; fabrica de încălțăminte a fost reutilată și mărită cu o nouă secție, tăbăcăria a fost mutată, în locul ei fiind amplasată întreprinderea de industrie locală „Progresul”.

Alături de acestea au apărut: o fabrică de tanin, una din cele mai mari de acest fel din sud-estul Europei, un mare combinat pentru industrializarea lemnului, două întreprinderi de reparație autoturismelor și utilaje de construcție: „Metalurgica” și „I.M.T.F.”, o termocentrală, care alimentează cu apă caldă instituțiile și întreprinderile industriale din localitate și din oraș, un frigider, parcul de autoturisme „Dacia” care se fabrică la Colibași, o tipografie, redacția ziarului „Secera și ciocanul”, un depozit de mobilă, o fabrică de pâine. Calea ferată care vine din oraș a fost dublată, iar acum, o a treia linie se află în construcție. O rozetă de ramificații ale ei intră în CIL, unde zilnic sosesc

O secție din Combinatul pentru industrializarea lemnului Pitești

vagoane încărcate cu bușteni, care sînt transformate în scînduri și mobilă.

În aceste fabrici lucrează mii de muncitori din localitate, din împrejurimi sau din diferite sate și comune ale județului, pentru care au fost construite spațioase locuințe, confortabile.

În zilele noastre, zilele mărețe ale desăvîrșirii construcției socialismului, Găvana este un mare șantier industrial.

muncii, de elevi de la diferite școli ale orașului printre care și de la liceul „Nicolae Bălcescu”.

Eu am primit vestea participării la muncă patriotică pe șantierul fabricii de bere din Găvana cu multă bucurie și am lucrat cu însuflețire, gîndindu-mă că prin activitatea depusă aici, alături de ceilalți elevi, îmi pot aduce o mică contribuție la înflorirea cartierului meu natal și prin aceasta, la opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

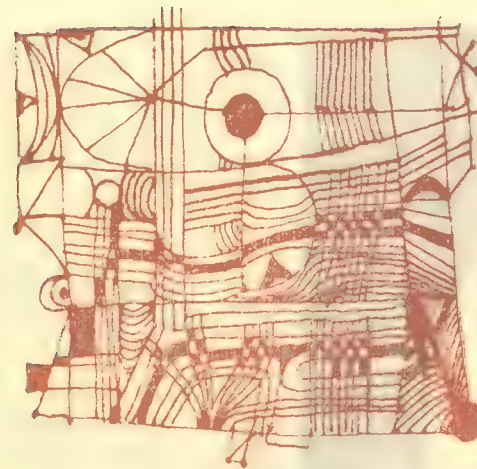
Sînt în construcție: o fabrică de bere, un depozit de vinificație și o mare fabrică de stofe de lînă „Argeșana”, care începuse parțial să producă, combinatul de articole tehnice din cauciuc, un mare depozit de încălțăminte etc.

Pentru terminarea lor într-un viitor cît mai apropiat, pe șantierele acestor fabrici au fost mobilizate la muncă patriotică echipe de oameni ai

În aceste întreprinderi vor lucra cadre bine pregătite, elevi de la școlile profesionale, care se află pe lîngă ele și tineri care după absolvirea unei facultăți, vor deveni ingineri.

Găvana va deveni într-un viitor apropiat un puternic cartier industrial, în ale cărui întreprinderi vor lucra mii și mii de salariați.

În anii socialismului, în cartierul Găvana stră-

zile au fost pietruite și pavate, electrificate, iar acum șoseaua principală, cea care duce la „Textila” și cea care duce la CIL sînt luminate cu neon.

Ca urmare a dezvoltării industriei și a creșterii numărului populației, au apărut locuințe noi, mari

și frumoase, semn al bunăstării oamenilor.

Curentul electric a pătruns în fiecare casă, majoritatea locuitorilor avînd aparate de radio și televizoare.

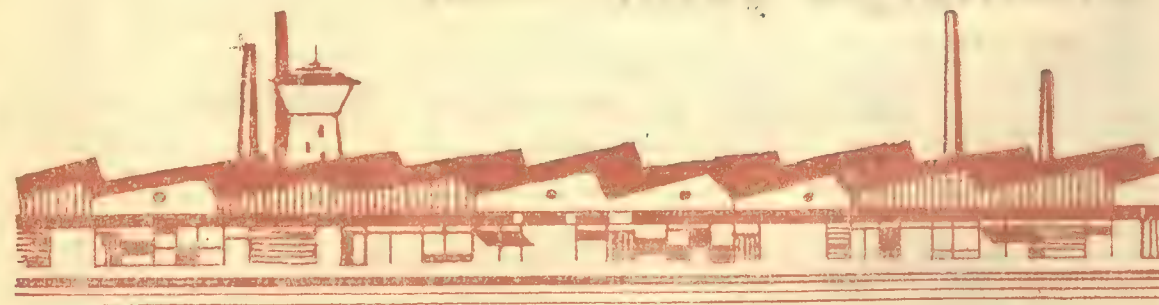
Au fost construite: un complex de deservire, un nou restaurant, „Topologul”, modern și spațios, în locul „Săbărelului”, transformat în magazin ferometal și de încălțăminte, un supermagazin, care face față nevoilor crescînde ale populației existente aici.

Legat de dezvoltarea învățămîntului și culturii, în localitate a fost construită o casă de cultură, unde se țin spectacole și se vizionează filme, o nouă școală luminoasă și spațioasă, în locul celei vechi, transformată în școală sanitară, o librărie, chioșcuri unde se vînd ziare și reviste.

Succesele obținute în Găvana, ca și în întreaga țară, în anii desăvîrșirii construcției socialismului sînt rodul muncii însuflețite a oamenilor muncii, conduși de Partidul Comunist Român.

VARAȘCANU CONSTANTIN

Clasa a XI-a B.

Ştafeta tinerească a muncii

De la Argeş-1
la Argeş-5

Chemarea şantierului

ŞANTIER NAȚIONAL AL TINERETULUI. Anul trecut, această noțiune a început din nou să prindă viață în inimile tinere ale argeșenilor. Chemării C.C. al U.T.C. i-au răspuns mii de brigadieri din întreaga țară. Într-o zi de iulie, 100 de elevi a pornit pe un asemenea şantier, creînd brigada de muncă patriotică „Argeş 1”. Faptul avea o noutate. După 20 de ani se pnea prima piatră con-

tinuatoare la edificiul, dovedit a fi trainic, al unei tradiții. Brigăzii de acum 20 de ani — „6 Muscel” — i se alătura, în timp, alta: „Argeş 1” — cu același ideal, cu aceeași dorință de a fi demnă reprezentantă a hărniciei oamenilor de pe aceste locuri. Colectivul tînăr avea toate „datele” generatoare a unui tonic entuziașt: vîrsta lui nu depășea 1800 de ani. Da, da! Cei 100 de briga-

dieri abia băteau la porțile marjoratului. Muncind cu elan, întrecîndu-se pe ei înșiși, ei au reușit ca la 8 august 1968, la predarea ştafetei, să raporteze cu mîndrie: „Ne-am făcut datoria”.

Cifrele de bilanț grăiau sugestiv: autostrada București — Pitești, lotul Petrești fusese aprovizionată exemplar: 7239 mc balast ciuruit stăteau mărturie în acest sens. Valoarea lucrărilor prestate de ei atîngea suma de 60 000 lei. O supraapreciere a muncii proprii? Nu! La terminarea lucrărilor pe şantierele naționale ale tineretului, Comitetul Central al U.T.C. a întocmit un clasament: **BRIGADA „ARGEŞ 1” A OCUPAT LOCUL II PE ȚARĂ.**

Și a venit acest an, 1969 — an cu înțoită semnificație în viața poporului român, deoarece marchează un sfert de veac de la Eliberare și găzduiește cel de al X-lea Congres al P.C.R.

Din nou iunie și... din nou căldură. O căldură izvorită din inimile entuziaște ale altor 75 de tineri. „Argeş 1”, stîrnise interes; brigadierii de acum un an formaseră un curent, o opinie; exemplul lor trebuia să fie urmat și de alții. Elevi ai Liceului „Dinicu Golescu” din Cîmpulung au cerut fostului comandant al brigăzii „Argeş 1”, prof. Ion Solomon, să-î însoțească pe un alt şantier național al tineretului, de data aceasta pe teritoriul județului Argeş, la construirea șoselei Cîmpulung — Brașov, la lotul Podul Dimboviței. Printre ei se aflau și 8 brigadieri, „conșcrați” deja pe şantierului autostrăzii. Explicația participării lor: „Ne urmăm comandantul. Cu dînsul mergem sigur la unul din primele locuri. Și apoi aici e ca la noi acasă”. Simplu, fără argumente căutate; sinceri și dăruiți total muncii, dorînd să nu facă de rușine pe comandant, brigadierii musceleni au format un colectiv unit, care a învins eforturile legate de activitatea specifică de pe un şantier de drumuri și, în final, la 1 iulie a.c., au raportat reafirmarea unei din cele mai mari medii valorice a zilei-muncă de pe şantiere similare din țară: 42 lei. Dincolo de această medie, care, la urma urmei, rămîne un criteriu

de bază în aprecierea contribuției lor pe acest şantier, tinerii brigadieri au înălțat și altceva care nu se evaluează în bani: stima colegilor lor, a tuturor acelor care le-au urmărit activitatea cu mult interes — profesori, concetățeni, părinți.

Elevul-comandant

Nici nu se consumase bine ecoul primei săptămîni de lucru a brigăzii „Argeş 2”, cînd la Comitetul județean Argeş al U.T.C. s-a prezentat un elev: — Vrem să mergem și noi pe şantierul național al tineretului de la Podul Dimboviței? — Care „noi”?

Cum a fost pe şantier? Dacă-l întreb pe unul din brigadieri îi va răspunde: „Bine, cum să fie?”. Dincolo de acest firesc, rămîn... amănuntele, acea atmosferă contaminată a colectivelor tinere care trăiesc ardent fiecare clipă de muncă.

— Eu și colegii mei.

Peste cîteva zile, o nouă brigadă voluntar-patriotică a tineretului, de data aceasta alcătuită din elevi de la Pitești, era constituită. La 1 iulie, „ARGEŞ 3”, a preluat ştafeta de la „Argeş 2”. Mulți dintre ei abia plecaseră de pe şantierul tîne-

retului de la Piroliză: Ilie Stan, Mihai Marian, Mircea Pally, Viorel Năstase, Valeriu Popescu, Gheorghe Pavel și Ștefan Grigore. Alți 8 — printre care și cîteva cități acum — fuseseră pe şantierul național al tineretului pe autostrada București — Pitești, în cadrul brigăzii „Argeş 1”. O emoționantă ştafetă a muncii, au autentic portret colectiv al generației tinere contemporane. Și să nu uităm un fapt, poate unic în țară: aici, la Podul Dimboviței, comandantul brigăzii este un elev. Cel care a creat-o de fapt — Mircea Pally.

Zilele acestea, 42 de brigadieri se întrec în muncă, în competiții sportive, se întrec... pe ei înșiși.

Despre modul în care ei își

Comitetului județean Argeş al Partidului Comunist Român

De aici, de unde cetatea carpatină își înalță fruntariile în văzduhul îmbalsămat cu miresme de brad, de unde Dimbovița își deapănă în cascade basmul de Basarab cel Viteaz, care și-a durat aici o pasadă în calea tendințelor anexioniste străine, unde Brîncoveanu cu mai bine de trei secole în urmă, pune prima piatră la temelia podului ce avea să dea mai tirziu numele satului, de pe calea care a purtat mesajul în româneasca cea mai pură a lui jupan Neacșu din Cîmpulung către frații de dincolo de Carpați, cei 75 de brigadieri, membri ai brigăzii voluntar-

patriotice „ARGEŞ-2”, elevi ai liceului „Dinicu Golescu” din Cîmpulung, încearcă un sentiment de pioșenie și mîndrie atunci cînd acoperă cu asfalt urmele pașilor strămoșilor daci și romani care au trasat pe aici autostrada, arteră ce leaga Vindobona cu Roma și raportează că eforturile lor și-au găsit împlinirea și că acestea nu sînt decît un început în activitatea viitoare.

Vă rugăm să considerați modestul nostru aport ca un omagiu adus în cinstea Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român și nunții de argint a României socialiste.

1 iulie 1969
Podul Dimboviței

Colectivul de brigadieri
membri ai brigăzii
voluntar-patriotice
„ARGEŞ-2”

fac datoria pe șantier ne vor-
beso :

Ing. N. Avriganu, fost briga-
dier pe șantierul tineretului de
la Cîrio (Iasi) : „Sîntem foarte
mulțumiți de brigadierii arge-
șeni. În punctul Moeciu am a-
vut elevi brașoveni și vă spun
că sînt departe de realizările
lor. Muncesc cot la cot cu sa-
lariații noștri, și, uneori, chiar

mai bine decît ei. Ne sînt de
mare ajutor”.

Maistrul N. Cotovițchi : „E-
levii se încadrează foarte bine
în programul lotului. Sînt foarte
bine organizați și acest lucru
se cunoaște. Este bine că au
vrut să vină pe șantier ; aici
învăță lecția muncii... Și nu le
va prinde rău”.

Lopata și... fenil-hidrazina

Sînt supranumiți cei trei in-
separabili : lucrează în aceeași
echipă, stau în același dormi-
tor cu paturile vecine. Și sînt
colegi de clasă. Au trecut în
clasa a XII-a specială, Primul —

Cioc Marian, a absolvit clasa
a XI-a cu media 9,94, în călita-
te de premiant întîi. Al doilea,
Anghel Sorin — a luat premiul
doi, cu media 9,88. Amîndoi
participanți la olimpiada de
matematici, faza județeană, iar

Cioc Marian a mers anul tre-
cut, la faza republicană. Al
treilea component al „brelanu-
lui” este Andrei Vasile. A ter-
minat și el cu media 9 și a
fost finalist la olimpiada de
chimie, faza republicană. El
este îndrăgostit de chimie, Cioc
Marian de matematicile „pure”,
iar Anghel Sorin, de fizică. De-
și au puțin timp liber, și-au
luat fiecare în valiză manualele
respective, maculatoare și cre-
ioane. Mai revăd materia : pro-
dusul cartezian, inegalitatea lui
Bernoulli, curenții lui Foucault
și numărul lui Faraday, iar
Andrei mai citește despre Fe-
nil-hidrazina...

Dintre ei Anghel Sorin este
singurul „veteran” adică a lu-
crat și anul trecut la „Argeș I”
— de unde s-a întors cu insig-
na de brigadier fruntaș. El este
cel care i-a lămurit și pe cei-
lalți doi să vină pe șantier. Tot
el este și șeful echipei.

— Cum lucrează „bobocii” ?
— Bine, cum să lucreze...

Azi, drapelul brigăzii este la echipa noastră !

Cînd am stat de vorbă cu ei,
brigada venise pe șantier de
patru zile. Aveau, va să zică,
vechime, nu mai erau chiar
„boboci”. Dovada : lopata este
mînuită cu dexteritate, nu se
mai reped ca la început, rit-
mul este relaxat („doar nu
sîntem muncitori de operetă”),

figurile nu mai sînt crispate,
ca la început.

— Nu prea ne pricepeam și
noi, pe cînd acum...

Pe cînd acum, ca să zicem
așa, au o lecută de calificare.

Mi s-a părut necesar să sub-
liniez acest aspect, nu lipsit de
importantă, după părerea mea :

frunțași la învățătură, ei se
străduiesc să fie frunțași în
muncă. Părinții au fost intru-
totul de acord ca băieții să vi-
nă și să muncească trei săptă-
mini pe șantier.

— De-abia se mai fortifică.
Învăț să prețuiesc munca fi-
zică.... Ceea ce nu e rău deloc

Gheorghe Burtea (stînga), șeful echipei a ținut să se fotogra-
fieze cu unul din cei mai activi brigadieri — Aurelian Ionescu.

Avem atîtea vise în bagajele noastre ...

Pauza de prînz. Masa o iau
pe șantier : vine mașina pe la
fiecare loc de muncă. Se face
economie de timp. Căci timpul
nu mai este aici o noțiune ab-
stractă — ci una foarte con-
cretă : e întrușipată de normă
și se măsoară în număr de ca-
mioane cu pămînt sau pietriș.
Iar stegulețul de echipă frun-
tă stă măturie a felului cum
ai muncit. Măturie și îndemn
în același timp.

Ne abatem la echipa fraților
Zaboloteanu. De fapt Constan-

tin — cel dintr-a XII-a — e
șeful de echipă, fratele său fă-
cînd și el parte din categoria
„bobocilor”. Pe majoritatea bri-
gadierilor îi cunoaștem. Îi gă-
sim, încă de pe acum, puțin
schimbați. Toți sînt, firește,
bronzanți. Iar Mincu Liviu, un
blond de factură norvegiană,
parcă n-ar mai avea freză blan-
dă, ci o hălăciugă alburie.

Discută. Despre ce discută ?
Sînt multe chestiuni de discutat
cînd ai 18 ani. De pildă despre
felul cum trebuie organizată

munca în echipă, cine trebuie
să „tragă” mai tare spre a ob-
ține rezultate mai bune.

— Că ne-ar sta și nouă bine
cu stegulețul de fruntaș, nu ?

— Da, dar noi avem mai
multă piatră, nu pămînt ea cei
dintr-a patra.

— N-are importanță asta ;
important este să ne vîlcărim
mai puțin...

Îi găsesc mai plini de viață,
mai hotărîți. Vorbesc cu mai
multă siguranță și îndrăzneală.
Asta este „școala șantierului”.
Aici au prilejul să verifice mai
precis relația dintre avoi și a
putea.

Se poate deci vorbi de o
„școală a șantierului”. De spiri-
tul de emulație care există în-
tre echipe și între membrii e-
chipelor. De mîndria pe care o
resimți pentru succesele tale —
care se adaugă succesorilor
„noastre”. De voința ca „Argeș
III” să obțină rezultate mai

bune decît cîmpulungenii care i-au precedat cu „Argeş II”. Şi acest lucru nu-i de loc uşor. Nu e uşor dar este posibil. Dintr-un colţ răzbete melodia „Avem atîtea vise în bagajele noastre” şi încă pe franţu-

zeşte. E adevărat — o franţuzească niţel cam aproximativă, dar n-are importanţă. De unde se vede că Adamo (mi se pare că el este autorul), e şi el prezent la... podul Dîmboviţei. — Gata pauza!

Şcoală a patriotismului

Am urcat spre cota cea mai ridicată a şantierului. Imbrăţişăm întreaga panoramă şi căpătăm o imagine optimistă, dătătoare de încredere în rezultatele finale ale acestei încleştări colective cu tăria stîncilor şi piedicile pămîntului. Pe betelia şerpuitoare a şoselei se zbate o imensă energie clocotitoare. Ca-

mioane puternice, excavatoare, pikhamere, roabe, lopeţi. Ciment, pămînt sfredelit, stîncă sfărîmată. Şi acest uriaş furnicar de lume — şi tinăra şi mai puţin tinăra — de unelte felurite, de la cele clasice şi indispensabile pînă la cele evoluat, munceşte cu încordare. Aparenta dezordine este, în

fapt, o activitate bine pusă la punct, meticolos coordonată pînă în cele mai mici amănunte. Şi printre aceste braţe voinice, tinerii noştri liceeni se mişcă degajaţi, aducîndu-şi modestul aport de sudoare şi dăruire sufletească. E ca într-o nouă legendă, în care nu mai zideşti fiinţa dragă pentru a da tărie operei, ci zideşti inteligenţă, ingeniozitate, născă şi voinţă. Iar opera se profilează de pe acum — trainică şi hărăzită veacurilor. Căci este însufleţită de conştiinţa utilităţii ei sociale. Construim cu certitudinea să dăruim patriei un spor de trăinicie şi de frumuseţe. De frumuseţe fizică, palpabilă şi de frumuseţe morală. În uriaşul clocot de pe şantierele patriei se realizează nu numai opere durabile, ci şi un fapt nu mai puţin important: se face o

trainică ucenicie patriotică. Şantierele tineretului constituie un minunat prilej de a da înţelesuri mai adînci şi un conţinut mai plin şi mai bogat muncii, munca devenită un blazon, o necesitate. Este deci un prilej de educaţie a voinţei, dar

şi al simţămîntului de dragoste neîfărmurită faţă de patrie. ... **ARGEŞ 1, ARGEŞ 2, ARGEŞ 3** — ştafeta muncii nu se va opri aici. Acelaşi şantier va găzdui peste cîteva săptămîni alte două brigăzi voluntar-patriotice ale tineretului — **AR-**

GEŞ-4 şi **ARGEŞ-5**. Ne-am despărţit de brigadierii de la podul Dîmboviţei cu o senzaţie tonică, avînd convingerea că am participat la acest miracol veşnic al vieţii — maturizarea — devenirea omului în „altul”, cu noi carate ale sufletului.

Echipa lui C. Zaboloteanu

Echipa lui GH. BURTEA

FLORIN ANGHEL
TRAIAN ULMEANU
Foto. A. Pally

Din „Secera şi ciocanul” nr. 4714/miercuri 9 iulie 1969

Componenta brigăzii „Argeș - 3“

Să vă facem cunoștință cu
colectivul de brigadieri ar-
geșeni.

De la Liceul „Nicolae Băl-
cescu“ :

Gheorghe BADICUȚ
Liviu MINCU
Nicolae ZABOLOTEANU
C-tin ZABOLOTEANU
Valeriu SĂVULESCU
Leonard ARSENE
Marin CIOCAN
Aurel ZOICAN
Dan ARSENE
Ilie STAN
Iulian PONEȘCU
Marian BADEA
Aurelian IONESCU
Gheorghe BURTEA
Gheorghe POPA
Aurel RUSU
Adrian GRAUR
George CONSTANTIN
Mihai MARIAN
Viorel NĂSTASE
Valeriu POPESCU
Nicolae UREA
Iloiu MILOIU
Gheorghe PAVEL
Liviu BĂRBULESCU
Marian SLAVU
Vasile ANDREI
Marian CIOC
Florian CHIRIȚA

Ionel ȘERBAN
Ștefan GRIGORE
Petre LEMNARU
Sorin ANGHEL
Mircea PALLY

De la Liceul „Alexandru
Odobescu“ :

Marin CONSTANTIN
Petre IONESCU

De la Școala generală nr. 3

Iulian MAREȘ

De la liceul economic :

Florica CARABULEA

De la Școala profesională
U.A.P.:

Doru CRISTIAN

De la liceul nr. 3 Ploiești :

Liviu LUCA

„Argeș III“ preia ștafeta

O bură de ploaie întunecase
geana de soare care luminase
dimineața zilei de ieri. Citeai
în privirile trecătorilor, în co-
toșmănoase fulgarine sau adă-
postii de aripile multicolore
ale umbrelor, o urmă de tris-
tețe: iar ploaie!

La sediul Comitetului jude-

țean al UTC în jurul orei 8, în-
fruntind ploaia cu zimbetul pe
buze și privirea senină, sosesc
primii mesageri ai entuziasmu-
lui. Sosesc cu sacose și vali-
joare, ca niște recruți prea ti-
teri.

Brigada „Argeș III“ începea,
așadar în zorii sumbre ai zilei

de ieri să preia ștafeta de la
„Argeș II“.

Primii sosesc „Veteranii“ —
cei care, anul trecut, au cinstit
numele de brigadier fruntaș la
„Argeș I“. E vorba de Pally
Mircea, Grigore Ștefan, Zabol-
teanu Constantin, Mihai Mari-
an, Anghel Sorin și alții — cei

O AMINTIRE ÎNAINTE DE PLECARÉ

care au „răsturnat“ planificarea brigăzilor la șantierul național de la podul Dimbovicioarei. Cum adică? Adică în locul studenților de la Brașov planificați pentru această serie, s-au oferit ei să preia ștafeta. Și mulți dintre ei au sosit direct de pe șantierul Platformei chimice unde munceau încă de la terminarea școlii.

Neîntreruptul flux de entuziasm tinerească — semn la unei nestinse dorințe de activitate creatoare în slujba progresului și a colectivității — a adus cu sine nume noi. „Bobocii“ cum li se spunea. Majoritatea sînt de la Liceul „N. Bălcescu“ din Pitești. Aș începe cu Cioc Marian, cel care a terminat clasa a XI-a I de matematicieni cu media aproape 10; aș continua cu colegul lui Andrei Vasile, finalist la olimpiada de chimie. De fapt despre fiecare în parte s-ar putea scrie fragmente de biografie entuziastă. Ce altceva decît entuziasmul și conștiința necesității, a utilității sociale a muncii lor — l-a chemat la „Argeș III“ pe elevul din Ploiești Lucu Liviu, din clasa a X-a?

— Stau la bunici în Pitești și am auzit de formarea brigăzii.

M-am gîndit să vin și eu.

— De ce?

— Fiindcă... fiindcă așa cred eu că e bine.

Mi se pare că această formulă, de loc academică, caracterizează cum nu se poate mai bine patriotismul muncii lor.

Constantin George (clasa X-a Liceul „N. Bălcescu“) a găsit cu cale că — dacă stă, după terminarea școlii, cîteva zile la el acasă la Miroși — e de ajuns. Și a sosit printre primii.

Rabulea Florică abia și-a văzut numele afișat între cei admiși la Liceul economic și a venit, tot printre primii, „Să fiu și eu scris pe lista brigadierilor...“

— La ce școală ai terminat clasa VIII-a Florică? („așa sînt trecut în certificatul de naștere... Florică“)

— La școala generală nr. 5. Bine, Rabulea Florică!

— Aceleași sentimente i-a insuflit și pe ceilalți tineri brigadieri care au înțeles să-și aducă, — muncind pe șantierele patriei, prinosul lor de dragoste și devotament. În jurul nucleului format de elevii de la N. Bălcescu s-au grupat elevi și de la alte școli ca: de pildă Marin Constantin și Dincuță Alexan-

dru de la „Al. Odobescu“ sau Mareș Iulian din anul II la Construcții.

Cu toții — brigadieri cu experiența anului trecut, ca și cei care primesc acum „botezul șantierului“ se simt sudați de același gînd: să fie la înălțimea chemării organizației, să fie demni de prețuirea partidului.

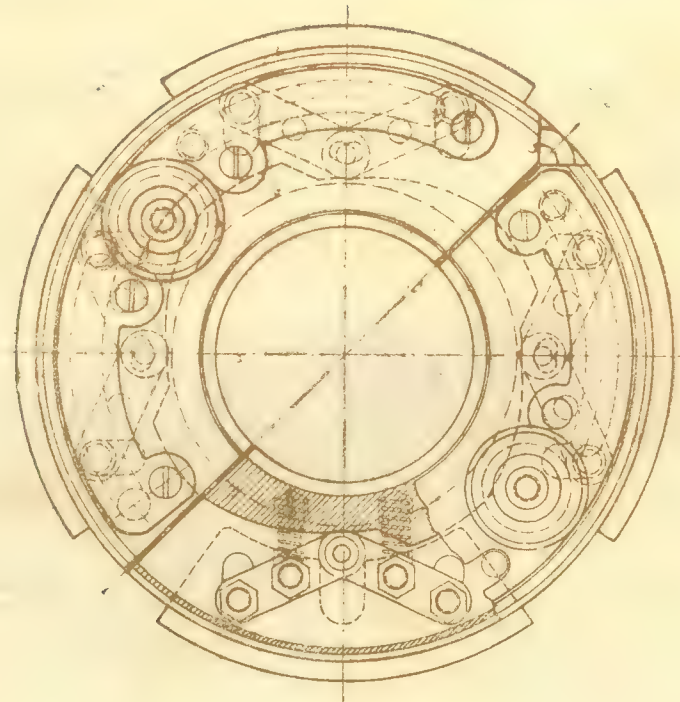
Ei pleacă să pună o părticică din ființa lor, din sufletul lor tinăr, la temelie de granit a patriei, făurită de comuniști — al căror exemplu glorios ei învață astfel să-l urmeze. Brigada „Argeș III“ — constituită pe nucleul brigadierilor din anul trecut — va prelua drapelul de la „Argeș II“ — brigadă formată din cimpulungeni și condusă de fostul lor comandant de anul trecut, profesorul Ion Solomon. Iar drapelul brigăzii va fi preluat de elevul Pally Mircea!

La plecare, o poză: norii s-au risipit, unul cite unul, lăsînd aurul soarelui să le lumineze fețele.

Din toată inima: succes, dragii noștri, să fiți demni de prestigiul celor de la „Argeș II“.

FLORIN ANGHEI

(Secera și Ciocanul nr. 4703/2 iulie 1969)

Clasa a IX-a A

PREMIUL

1. Ruse Rulian	I
2. Ungureanu Nicolae	II
3. Eică Ion	III

Clasa a IX-a B

1. Bucur Sever Claudiu	I
2. Săvulescu Valerică	II
3. Davidescu Dan Cornel	III
4. Goia Radu Constantin	III

Clasa a IX-a C

1. Vrăbiescu Gheorghe
2. Popa Ștefan Lucian
3. Chițan Cezar

I
II
III

Clasa a IX-a G

1. Pătrașci Constantin
2. Spulber Adrian
3. Minescu Bogdan

I
II
III

Clasa a IX-a D

1. Cristescu Nicolae
2. Cosmescu Dănuț-Mihail
3. Petroianu Ion

I
II
III

Clasa a IX-a H

1. Constantinescu Cornel
2. Nicolaescu Bogdan Nicușor
3. Matache Viorel

II
II
III

Clasa a IX-a E

1. Dobre Dumitru
2. Iorgulescu Gabriel

I
II

Clasa a IX-a I

1. Odăianu Alexandru
2. Ene Stelică

II
III

Clasa a IX-a F

1. Predescu Adrian
2. Păun Bogdan

II
III

Clasa a X-a A

1. Marinescu Sorin Mihai
2. Ionescu Adrian

I
III

Clasa a X-a B

1. Toboiu Nicolae
2. Căpuzaru Ion
3. Zoană Ion

I
II
III

Clasa a X-a C

1. Cristescu Viorel
2. Mătăchescu Ion
3. Vasile Stelian

I
II
III

Clasa a X-a D

1. Verescu Octavian
2. Păpușoiu Daniel
3. Baltă Alexandru

I
II
III

Clasa a X-a E

1. Bucur Mihai
2. Mitulescu Liviu
3. Gheorghe Aurelian

I
II
III

Clasa a X-a F

1. Radomir Laurențiu
2. Ponoza Vasile
3. Popescu Nicolae

I
II
III

Clasa a X-a G

1. Voicea Lucian
2. Tudor Sevastian

II
III

Clasa a X-a H

1. Cuculescu Ion
2. Iancu Paul Emilian
3. Zdrafcu Ștefan Mihăiță

I
II
III

Clasa a X-a I

1. Mînduțeanu Dan
2. Abrudan Romulus
3. Nicola Sergiu

I
II
III

Clasa a XI-a A

1. Maschio Romeo II
2. Didiță Paul III

Clasa a XI-a B

1. Marin Ilie III

Clasa a XI-a C

1. Badea Dumitru I
2. Horobeanu Victor II
3. Herişanu Dan III
4. Rizea Romică III

Clasa a XI-a D

1. Enescu Cristian I
2. Gălușcă Gabriel III

Clasa a XI-a E

1. Ruse Bilion-Raul I
2. Ionescu Dan Radu II
3. Penescu Mircea Nicolae III

Clasa a XI-a F

1. Sandu Georgică II
2. Cotescu Marian III

Clasa a XI-a G

1. Gheorghe Picol I
2. Petrescu Constantin Sorin II
3. Rizea Liviu III

Clasa a XI-a H

1. Chiliment Cristian I
2. Șerban Ionel II
3. Ilina David III

Clasa a XI-a I

1. Cioc Marian I
2. Anghel Sorin II
3. Diaconu Radu III
4. Udrea Corneliu III

VOCURI DISTRACTIVE

Un sfert de veac de la eliberare

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	E	L	I	B	E	R	A	R	E		P
2	C	O	N	G	R	E	S		M	I	A
3	O	T	T		S	E	A	T		N	R
4	N	O	U	A		O	N		D	D	T
5	O		I		E	R		B	O	U	I
6	M	I		D		M	O		I	S	D
7	I	N	V	A	T	A	M	I	N	T	
8	E	V		T	U		U		A	R	T
9		A	G	R	I	C	O	L		I	A
10	S	T	O	I	C	A		I	V	A	R
11	S	A	T	E	A	N	C	A		L	A

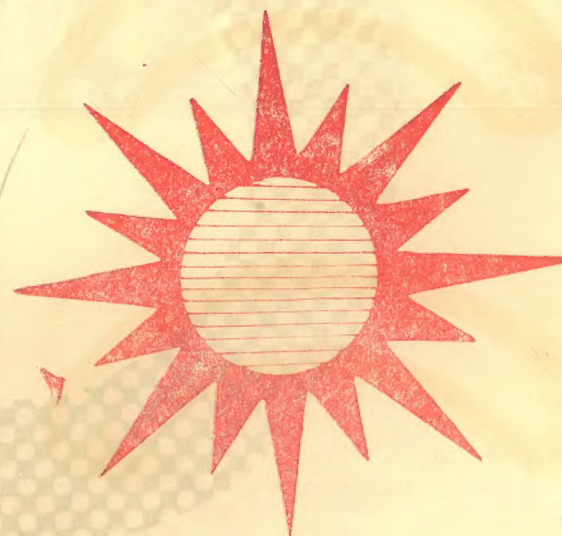
ORIZONTAL :

- Scuturarea jugului fascist, mărețul act istoric de la care se împlinesc la 23 August anul acesta 25 de ani
— Ministerul Industriei Alimentare.
- S-a amestecat tot!
— Îndrumările date de partid după 23 August pentru construirea orînduirii socialiste în patria noastră (sing.)
— Nota redacției.
- Viața României în al XXV-lea an de la eliberare.
— Octav Niculescu
— Insecticid
- Cuiere!
— Capul și coada bonului!
- Ministerul Învățămîntului.
— Om sucit!
— Ion Sandu Dumitrescu.
- Procesul de instrucție și de educație în școală, domeniu mult îmbunătățit după 23 August. 1944
- Eră

- Pronume
- Articol (presc.)
- 9) Domeniu economic care a suferit transformări radicale după Eliberare, trecîndu-se de la o stare înapoiată la mecanizare.
— Servește!
- 10) Membru al C.C. al P.C.R. participant la organizarea și înlăptuirea mărețului act din august 1944 (Chivu).
- Zăvor
- 11) Se bucură de condițiile favorabile create la sate de partid după Eliberare (fem. sing.)
— Culă!

VERTICAL :

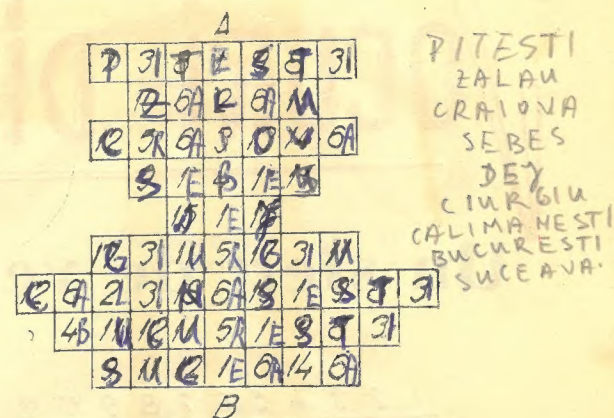
- Totalitatea relațiilor de producție dintre oameni, relații schimbate profund după 23 August 1944 corespunzător noli orînduirii
— Bis!

- 2) Prilej de câștig.
— Verbul elevilor care întâmpină o a XXV-a aniversare a eliberării patriei
- 3) A pătrunde repede în esența lucrurilor.
— Popor migrator care a pătruns primul în Dacia după plecarea armatelor romane.
- 4) Bebe Ghițulescu
— A devenit tot mai puternică și înfloritoare după eliberare
- 5) Ser amestecat!
— Băutură argeșeană!
- 6) Modificările aduse domeniilor de activitate din patria noastră pentru construirea unei noi orînduiri orînduirea socialistă.
— Incepe canicula!
- 7) Nună (dar pe dos)
— Orașel în Nigeria.
- 9) Miezul femeii!
8) Nume feminin
— Cele după 23 August 1944 exprimă viața nouă a patriei, dorința de pace, etc. (sing.)
- 10) Alt domeniu economic care a cunoscut o mare dezvoltare în anii construirii socialismului.
- 11) Inițiatorul tuturor realizărilor obținute în orînduirea socialistă
— ...și cea în care acestea pot fi zăvute!

DICTIONAR : OMUD
CONSTANTINESCU CORNEL, clasa a IX-a —

Aritmograf

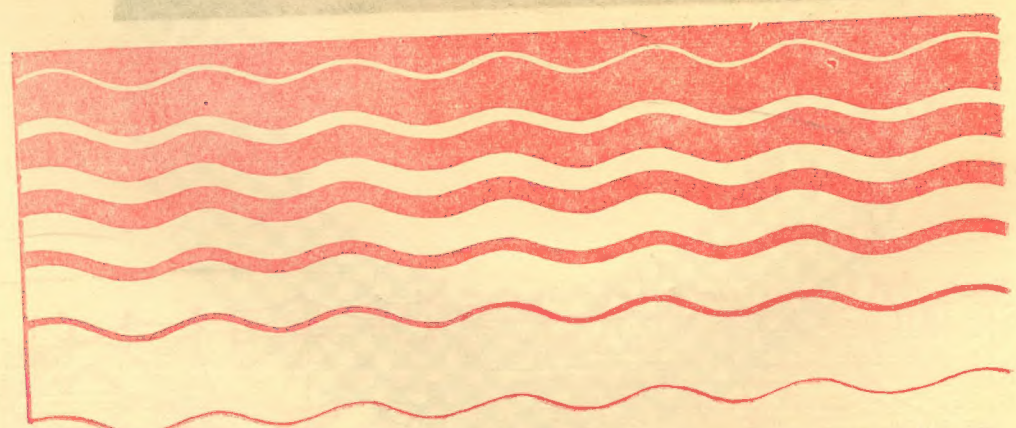
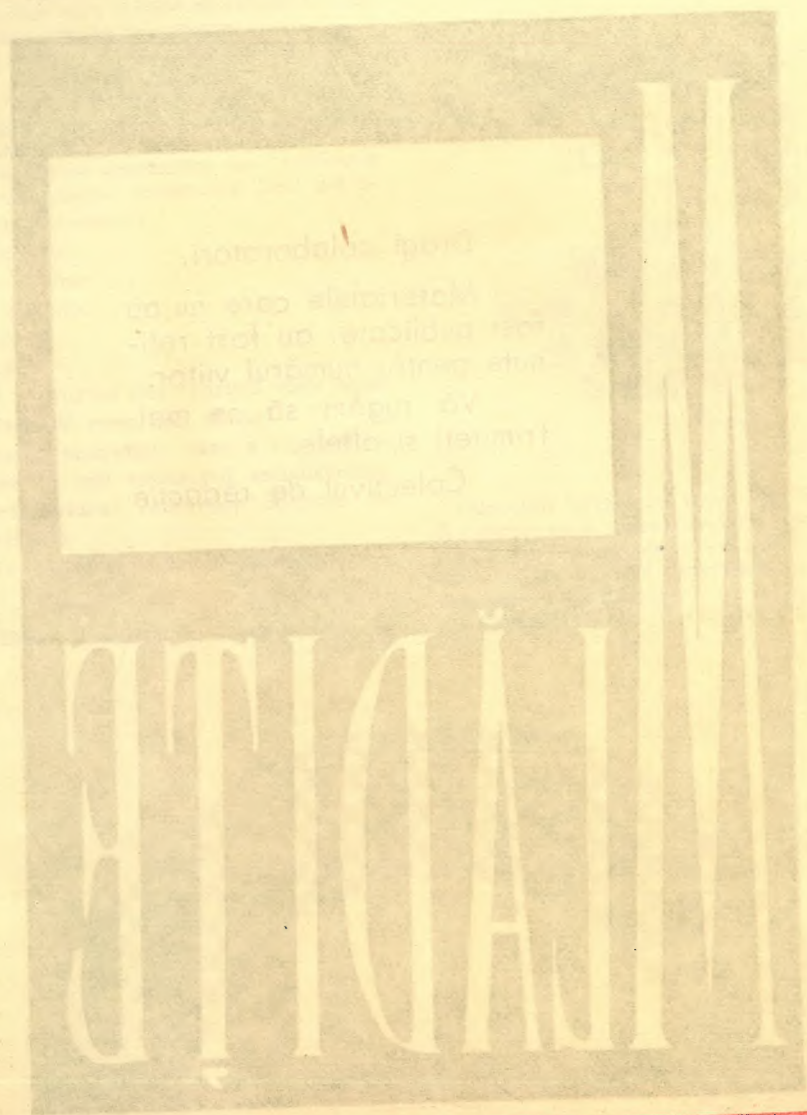
Înlocuind cifrele cu litere veți afla de la A la B numele unui mare eveniment pe care îl sărbătorim, iar pe orizontal nouă orașe ale patriei care au cunoscut o mare dezvoltare în anii ce au urmat acestui eveniment.

CONSTATINESCU CORNEL Clasa a IX-a M

Dragi colaboratori,
Materialele care nu au fost publicate au fost reținute pentru numărul viitor.
Vă rugăm să ne mai trimiteți și altele.
Colectivul de redacție

MLADITE

Tiparul: Intrep. Poligrafică „Argeș” — Pitești. Cd. nr. 12414/1969